Intés

Zeng hazát és zeng szerelmet,
Magyar hű nép, a lant;
Ó ne bánd, ha lágy hangjától
Szíved meg-megdobbant!
És ne bánd, ha lágy hangjától
Szívedre bánat gyűl;
Mélyen az tekint magába,
Ki bús érzésben űl.

Jer, borúlj el csendes órán,
Múltról jövőig hass;
Vágyva pillants föl, magasra:
Mint naphoz küzdő sas.
Vágyva pillants föl, magasra,
Im itt, ami fenntart:
Könny a szemben, láng a mellben,
S a kézben ősi kard!

Cseke, 1832. szeptember 29.